

horská dráha

film o hranicích poruše osobnosti

horská dráha

Dokumentární film Jonáše Motyčky o lidech, kterým do života vstoupila hraniční porucha osobnosti. Jonáš, který sám trpí diagnózou HPO, jako průvodce čtyřmi příběhy.

rebeka

„Jmenuji se Rebeka a léčím se s hraniční poruchou osobnosti již šest let. Je mi 24 let, vystudovala jsem fotografii na vysoké škole a je to i má profese. Byla jsem šestkrát hospitalizovaná, mimo to docházím pravidelně na individuální terapie a beru léky, které jsou pro mě velkou oporou, ale ne jediným řešením...“

kuba

„Jmenuji se Kuba, je mi 25. Mám vystudovanou dopravní průmyslovku, ale kvůli duševnímu zdraví dělám lehčí profese. Teď momentálně pracuji v obchodě, kde doplňuji zboží. Hraniční poruchu osobnosti mám oficiálně tři roky. Často se v kolektivu setkávám kvůli své jinakosti se šikanou...několikrát jsem byl za svůj život hospitalizován...“

taisa

„Jmenuji se Taisa, je mi 24 let, upřímně jsem se svojí diagnózou nečekala, že se dožiji 20ti let. Mám hraniční poruchu osobnosti. Je to jak horská dráha, bez úlevy a vícekrát jsem byla hospitalizována. Miluji, když můžu být s přáteli. Moc nedávám, když jsem sama... přijde mi, že problémy jsou pak větší a větší...“

martína

„Jmenuji se Martina....v roce 1991 se narodila moje první dcera Nikola a o devět let později pak druhá dcera Aneta. Právě Anetka byla jednou z obětí duševní nemoci zvané hraniční porucha osobnosti a v roce 2021 svůj život dobrovolně vzdala...“

Hraniční porucha osobnosti

Hraniční porucha osobnosti (přesně: emočně nestabilní porucha osobnosti hraničního typu, dále jen HPO) je nejčastější poruchou osobnosti v populaci. Lidé s touto poruchou žijí v extrémech – buď je situace černá, nebo bílá. Buď milují, nebo nenávidí. Buď se mají nádherně, nebo jsou v hrozné depresi – nic mezi tím. Hraničáři, jak sami sebe lidé s touto poruchou nazývají, to nemají ve svém životě vůbec jednoduché. A určitě to nemají lehké ani jejich blízcí. Často je tato diagnóza nazývána rakovinou duše.

Lidé s HPO se potýkají s velkými emočními výkyvy, depresemi, sebepoškozováním, negativním sebeobrazem, nízkým sebevědomím. Časté jsou také poruchy příjmu potravy (anorexie, bulimie aj.), stavy jako depersonalizace či derealizace. Sebepoškozování, sebevražedné myšlenky a pokusy o sebevraždu je dostávají do péče psychiatrických léčeben. U HPO je nejvyšší riziko dokonaných sebevražd – pravděpodobnost sebevraždy je u nemocných až 400× vyšší než u zdravého člověka.

